

Tisdagen den 13 november 2018

P8_TA(2018)0447

Minimistandarder för minoriteter i EU**Europaparlamentets resolution av den 13 november 2018 om minimistandarder för minoriteter i EU (2018/2036(INI))**

(2020/C 363/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2 och 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) samt artikel 19 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 10, 21 och 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (direktivet om likabehandling oavsett ras)⁽¹⁾,
- med beaktande av Köpenhamnskriterierna och den uppsättning EU-regler som ett kandidatland måste uppfylla om det önskar bli medlem i unionen (EU:s regelverk),
- med beaktande av FN:s förklaring om rättigheter för personer som tillhör nationella eller etniska, religiösa och språkliga minoriteter, och FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som antogs av FN:s generalförsamling 1948,
- med beaktande av FN:s resolution A/RES/60/7 som antogs av generalförsamlingen den 1 november 2005 om åminnelsen av Förintelsen,
- med beaktande av Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna och dess protokoll, särskilt protokoll nr 12 om icke-diskriminering,
- med beaktande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheters (FRA) rapport om grundläggande rättigheter 2018 och Europeiska unionens andra undersökning av minoriteter och diskriminering (EU-Midis II),
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och tillhörande fakultativt protokoll (A/RES/61/106) som antogs den 13 december 2006,
- med beaktande av Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter samt den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk,
- med beaktande av Europarådets parlamentariska församlings resolution 1985 om nationella minoriteters situation och rättigheter i Europa, som antogs 2014,
- med beaktande av Europarådets parlamentariska församlings resolution 2153 om främjande av inkluderingen av romer och resandefolk, som antogs 2017,
- med beaktande av Europarådets parlamentariska församlings resolution 2196 om skydd och främjande av landsdels- eller minoritetsspråk i Europa, som antogs 2018,
- med beaktande av Europarådets kommunalkongress resolution 424 om regionala språk och minoritetsspråk i Europa i dag, som antogs 2017,
- med beaktande av Europarådets parlamentariska församlings rekommendation 1201 om ett tilläggsprotokoll om minoriteters rättigheter till Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, som antogs 1993,

⁽¹⁾ EUT L 180, 19.7.2000, s. 22

Tisdagen den 13 november 2018

- med beaktande av den förklaring om den framväxande antiziganismen och det ökande rasistiska våldet mot romer i Europa som Europarådets ministerkommitté antog den 1 februari 2012,
- med beaktande av riktlinje nr 5 om förbindelserna mellan Europarådet och Europeiska unionen, som antogs vid Europarådets tredje toppmöte för stats- och regeringschefer i Warszawa den 16 och 17 maj 2005,
- med beaktande av OSSE:s Köpenhamnsdokument från 1990 och de många tematiska rekommendationer och riktlinjer om minoriteters rättigheter som utfärdats av OSSE:s högkommissarie för nationella minoriteter samt OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter,
- med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2018 om skydd och icke-diskriminering av minoriteter i EU:s medlemsstater ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2017 om aspekter som rör de grundläggande rättigheterna i integreringen av romer i EU: kampen mot antiziganism ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 december 2016 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 april 2015 om romernas internationella dag – antiziganism i Europa och EU: s erkännande av minnesdagen för folkmordet på romer under andra världskriget ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 september 2013 om utrotningshotade europeiska språk och den språkliga mångfalden inom EU ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2005 om minoritetsskydd och antidiskrimineringspolitik i ett utvidgat EU ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2017 om rapporten om EU-medborgarskapet 2017: Stärka medborgarnas rättigheter i en union av demokratisk förändring ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2016 med rekommendationer till kommissionen om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter ⁽⁹⁾,
- med beaktande av domar och rättspraxis från Europeiska unionens domstol (EU-domstolen), i synnerhet mål T-646/13 (*Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe* mot kommissionen), och av rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen),
- med beaktande av rapporterna och undersökningarna från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, exempelvis rapporten *Respect for and protection of persons belonging to minorities 2008–2010*, liksom andra relevanta rapporter från nationella, europeiska och internationella organisationer och icke-statliga organisationer om ämnet,
- med beaktande av arbetet i och slutsatserna från Europaparlamentets tvärpolitiska grupp Etablerade minoriteter, nationella gemenskaper och språk,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för kultur och utbildning (A8-0353/2018), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2018)0032.

⁽²⁾ EUT C 346, 27.9.2018, s. 171.

⁽³⁾ EUT L 328, 6.12.2008, s. 55.

⁽⁴⁾ EUT C 238, 6.7.2018, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 328, 6.9.2016, s. 4.

⁽⁶⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 52.

⁽⁷⁾ EUT C 124 E, 25.5.2006, s. 405.

⁽⁸⁾ EUT C 369, 11.10.2018, s. 11.

⁽⁹⁾ EUT C 215, 19.6.2018, s. 162.

Tisdagen den 13 november 2018

- A. Rättigheterna för personer som tillhör minoriteter är en integrerad del av de mänskliga rättigheterna, som är universella, odelbara och oberoende. Att skydda och främja minoriteters rättigheter är nödvändigt för fred, säkerhet och stabilitet och för att främja tolerans, ömsesidig respekt, förståelse och samarbete mellan alla människor som lever i ett visst land.
- B. EU är en mosaik av kulturer, språk, religioner, traditioner och historia som formar ett samhälle med olikartade medborgare som förenas av sina gemensamma kärnvärderingar. Europas rikedom på detta område ska inte tas för given och bör skyddas och främjas.
- C. Ungefär 8 procent av EU-medborgarna tillhör en nationell minoritet, och ungefär 10 procent talar ett regionalt språk eller ett minoritetsspråk. Fortsatta trakasserier och diskriminering, däribland flerfaldig och intersektionell diskriminering, och våld begränsar människors rätt att fullständigt utöva sina grundläggande rättigheter och friheter och gör det svårare för dem att delta på lika villkor i samhället.
- D. Skyddet av rättigheter för personer som tillhör minoriteter kan bidra till att bygga en hållbar framtid för Europa och till att garantera respekt för principerna om människors värde, jämlikhet och icke-diskriminering. Vinsterna därav är inte begränsade till minoriteterna, eftersom detta skydd och främjande leder till stabilitet, ekonomisk utveckling och välbefinnande för alla.
- E. I och med Lissabonfördraget har begreppet "personer som tillhör minoriteter" införts i EU:s primärrätt, vilket är den första uttryckliga hänvisningen någonsin i unionsrätten. I artikel 2 i EU-fördraget anges att unionen ska bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter, samt att dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män. Dessa värden är gemensamma för alla medlemsstater och måste konsekvent upprätthållas och aktivt främjas av EU och var och en av medlemsstaterna i all politik, både internt och externt. Dessa rättigheter bör behandlas på samma sätt som övriga rättigheter i fördragen.
- F. I EU-fördragen definieras inte begreppet "minoriteter", i enlighet med internationell rätt i detta hänseende. Enligt artikel 17 i EU-fördraget måste kommissionen säkerställa tillämpningen av fördragen.
- G. Enligt artikel 19 i EUF-fördraget kan rådet genom enhälligt beslut i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter Europaparlamentets godkännande vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering.
- H. Genom EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna blev begreppet "nationella minoriteter" en term i EU-rätten. I artikel 21 i stadgan klargörs det uttryckligen att all diskriminering är förbjuden. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt skyddet av de grundläggande rättigheterna för dem som befinner sig i de mest utsatta situationerna.
- I. I artikel 9 i EU-fördraget, i vilken unionsmedborgarskapet definieras, anges uttryckligen att unionen i all sin verksamhet ska respektera principen om jämlikhet mellan sina medborgare, som ska få lika uppmärksamhet från unionens institutioner, organ och byråer.
- J. Ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter och språkstadgan är stora framsteg för det internationella systemet för skydd av minoriteter och viktiga internationella verktyg för fastställande av normer för de anslutna parterna. De berörda överenskommelsernas verkan försvagas dock av den långsamma ratificeringsprocessen, av de reservationer som inges av parterna och på grund av att det saknas kontrollbefogenheter, vilket innebär att överenskommelserna är beroende av staternas goda vilja. Ett systematiskt icke-genomförande av domar, beslut och rekommendationer leder också till en normalisering av bristande efterlevnad av de två internationella instrumenten.
- K. Den bästa praxis som redan tillämpas i medlemsstaterna bör beaktas vid utformningen av gemensamma europeiska minimistandarder för att skydda rättigheterna för personer som tillhör minoriteter, som i Italien (Alto Adige/Sydtirolen) eller Tyskland (Schleswig-Holstein).

Tisdagen den 13 november 2018

- L. Rättigheterna för personer som tillhör minoriteter garanteras genom både multilaterala och bilaterala internationella avtal och bekräftas i många medlemsstaters konstitutionella ordningar, och att de efterlevs är en viktig förutsättning för utvärdering av rättsstaten.
- M. Direktivet om likabehandling oavsett ras är ett viktigt rättsligt verktyg för att bekämpa etnisk diskriminering och rasdiskriminering. Flera av medlemsstaterna har fortfarande inte genomfört direktivet fullständigt. Enligt artikel 5 i det direktivet får principen om likabehandling inte hindra en medlemsstat från att behålla eller besluta om särskilda åtgärder för att förhindra att personer av en viss ras eller ett visst etniskt ursprung missgynnas eller att kompensera för ett sådant missgynnade, för att säkerställa fullständig likabehandling.
- N. Europeiska unionens motto "Förenade i mångfalden" antogs 2000 och understryker att respekten för mångfalden är ett av EU:s grundläggande värden.
- O. Köpenhamnskriterierna ingår i EU:s anslutningskriterier. I ett av de tre Köpenhamnskriterierna fastställs det tydligt att länderna måste garantera demokratin, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna samt respekt för och skydd av minoriteter. Det finns ingen ytterligare övervakning av minoriteters rättigheter när ett kandidatland väl har blivit en medlemsstat.
- P. Erfarenheten visar att föranslutningsländerna är mer villiga att respektera Köpenhamnskriterierna. Som en följd av bristen på en lämplig ram för att garantera att dessa kriterier uppfylls efter anslutningen kan en allvarlig tillbakagång ske i många medlemsstater efter EU-medlemskapet. EU saknar fortfarande gemensamma standarder på unionsnivå för skydd av minoriteter i medlemsstaterna.
- Q. För närvarande har EU endast verktyg med begränsad verkan för att reagera på systematiska och institutionella uttryck för diskriminering, rasism och främlingsfientlighet. Trots många uppmaningar till kommissionen har endast begränsade åtgärder vidtagits för att säkerställa ett verkningsfullt skydd för personer som tillhör minoriteter.
- R. Det är nödvändigt att utforma starka mekanismer och processer för upprätthållandet av rättsstaten för att se till att de fördragsstadgade principerna och värdena upprätthålls överallt i unionen. Respekten för rättigheterna för personer som tillhör minoriteter är en integrerad del av dessa värden. Det bör finnas effektiva mekanismer för att fylla de återstående luckorna. Sådana mekanismer bör vara evidensbaserade, objektiva och icke-diskriminerande, respektera subsidiaritets-, nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna, bör gälla både medlemsstaterna och unionens institutioner och bör bygga på en graderad metod, med både en förebyggande och en korrigerande gren. I detta avseende har Europaparlamentet i sin resolution av den 25 oktober 2016 med rekommendationer till kommissionen om inrättande av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter bekräftat sitt stöd till inrättandet av en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter, och detta kan vara centralt för den samordnade EU-strategi för styrning som saknas i dagsläget.
- S. Språk är en väsentlig del av identiteten i Europa och det mest direkta kulturella uttrycket. Respekt för språklig mångfald är ett grundläggande värde i EU, vilket bland annat fastställs i artikel 22 i stadgan och i ingressen till EU-fördraget genom lydelsen "som har inspirerats av Europas kulturella, religiösa och humanistiska arv, ur vilket de universella värden har utvecklats som utgörs av människans okränkbara och oförytterliga rättigheter liksom frihet, demokrati, jämlikhet och rättsstaten".
- T. Språklig mångfald utgör en viktig del av en regions kulturella rikedom. Mellan 40 och 50 miljoner människor i EU talar ett av dess 60 regionala språk och minoritetsspråk, varav vissa är allvarligt hotade. Man kan se att minoritetsspråken minskar i hela Europa. Språk som talas av små folkgrupper och saknar officiell status löper ännu större risk att dö ut.
- U. Det uppskattas att en av tusen personer använder ett nationellt teckenspråk som sitt första språk. Dessa språk bör beviljas officiell status.

Tisdagen den 13 november 2018

- V. I inkluderande samhällen är såväl den individuella identiteten som den nationella identiteten viktig, och den ena utesluter inte den andra. Medlemsstaternas nationella lagstiftningssystem har stora luckor när det gäller minoriteter, och präglas av bristande harmonisering och symmetri.
- W. Europa har ett rikt och mångsidigt kulturarv. Kulturarvet berikar de enskilda medborgarnas liv. I artikel 3 i EU-fördraget bekräftas att unionen "ska respektera rikedom hos sin kulturella och språkliga mångfald och sörja för att det europeiska kulturarvet skyddas och utvecklas". Personer som tillhör minoriteter som lever tillsammans i Europa sedan hundratals år bidrar till detta rika, unika och mångsidiga arv och är en väsentlig del av identiteten i Europa.
- X. Det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna i deras erkännande av minoriteter och respekten för deras rättigheter. Minoriteter i EU utsätts fortfarande för diskriminering från institutioner och är föremål för nedsättande stereotyper. De rättigheter som de har förvärvat begränsas ofta eller tillämpas selektivt.
- Y. Skydd av minoriteter är inte detsamma som politiska strategier mot diskriminering. Icke-diskriminering räcker inte för att stoppa assimilationen. Faktisk likabehandling sträcker sig längre än att avstå från diskriminering och innebär att man garanterar att minoriteter kan utöva sina rättigheter, såsom rätten till identitet, språkbruk och utbildning, kulturella och medborgerliga rättigheter osv. på lika villkor som majoritetsbefolkningen.
- Z. Framväxten av främlingsfientligt våld och hatpropaganda i EU, som oftast främjas av högerextrema krafter, påverkar och riktar in sig på människor som tillhör minoriteter.
- AA. EU-medborgare som tillhör minoriteter förväntar sig att det görs mer på europeisk nivå för att skydda deras rättigheter, vilket bekräftas av det stora antalet framställningar till Europaparlamentet i detta hänseende.
- AB. Framställningen "Minority SafePack" har samlat in 1 215 879 underskrifter i EU och visat dessa EU-medborgares vilja att stärka den rättsliga ram som styr minoritetspolitiken på EU-nivå.
- AC. Det återstår mycket att förbättra i fråga om hur skyddet av minoriteters rättigheter förverkligas på ett effektivt sätt inom EU. De demokratiska institutionernas legitimitet bygger på att alla samhällsgrupper deltar och finns representerade, även personer som tillhör minoriteter.
1. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna har en skyldighet att garantera att minoriteter fullt ut kan åtnjuta sina mänskliga rättigheter antingen som individer eller som en gemenskap.
 2. Europaparlamentet påminner om att skydd av minoriteter visserligen ingår i Köpenhamnskriterierna, både för kandidatländerna och för medlemsstaterna, men att det inte finns någon garanti för att kandidatländerna kommer att fullgöra sina åtaganden enligt Köpenhamnskriterierna när de väl har blivit medlemsstater.
 3. Europaparlamentet konstaterar att EU fortfarande saknar effektiva verktyg för att övervaka och upprätthålla respekten för minoriteters rättigheter. Parlamentet beklagar att EU på området skydd av minoriteter antingen har tagit för givet att dess medlemsstater garanterar minoriteters rättigheter eller har förlitat sig på externa övervakningsinstrument från exempelvis FN, Europarådet och OSSE.
 4. Europaparlamentet konstaterar att staternas efterlevnad av Köpenhamnskriterierna före och efter deras anslutning till EU måste bli föremål för löpande övervakning och en ständig dialog inom och mellan parlamentet, kommissionen och rådet. Parlamentet betonar behovet av ett omfattande skyddssystem för minoriteter i EU, som åtföljs av en robust övervakningsmekanism.
 5. Europaparlamentet påminner om att kommissionen, i enlighet med artikel 17.1 i EU-fördraget, i egenskap av fördragens väktare har legitimitet och auktoritet att se till att alla medlemsstater respekterar rättsstaten och de andra värden som avses i artikel 2 i EU-fördraget. Parlamentet anser därför att de åtgärder som kommissionen vidtar för att fullgöra detta uppdrag och kontrollera att de villkor som gällde innan en medlemsstat anslöt sig fortfarande är uppfyllda inte kränker medlemsstaternas suveränitet.

Tisdagen den 13 november 2018

6. Europaparlamentet påminner om att varje medlemsstat enligt befintliga internationella normer har rätt att definiera vilka personer som tillhör nationella minoriteter.

7. Europaparlamentet påminner om att det varken finns en gemensam EU-standard för minoriteters rättigheter i unionen, eller en gemensam uppfattning om vem som kan betraktas som en person som tillhör en minoritet. Parlamentet noterar att varken FN:s förklaring om rättigheter för personer som tillhör nationella eller etniska, religiösa och språkliga minoriteter eller ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter innehåller någon definition av minoriteter. Parlamentet understryker behovet att skydda alla nationella eller etniska, religiösa och språkliga minoriteter, oavsett definition, och betonar att alla definitioner bör tillämpas flexibelt eftersom en faktisk inkludering av människor i skyddet av minoriteters rättigheter är en del av en fortlöpande process som i slutändan kan leda till ett formellt erkännande. Parlamentet rekommenderar med hänsyn till principerna om subsidiaritet, proportionalitet och icke-diskriminering att en definition av "nationell minoritet" bör grundas på definitionen i Europarådets parlamentariska församlings rekommendation 1201 (1993) om ett tilläggsprotokoll om minoriteters rättigheter till Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, där "nationell minoritet" avser grupper av personer i en stat som

- bor på den statens territorium och är medborgare där,
- har långvariga, fasta och varaktiga band med den staten,
- uppvisar distinkta etniska, kulturella, religiösa eller språkliga särdrag,
- är tillräckligt representativa, trots att de är färre än den övriga befolkningen i den staten eller en region i staten,
- är angelägna om att tillsammans bevara det som utgör deras gemensamma identitet, inbegripet deras kultur, traditioner, religion eller språk.

8. Europaparlamentet påminner om riktlinje nr 5 om förbindelserna mellan Europarådet och Europeiska unionen, som antogs vid Europarådets tredje toppmöte för medlemsstaternas stats- och regeringschefer i Warszawa den 16 och 17 maj 2005, vilken fastställer att EU ska sträva efter att införliva dessa aspekter av Europarådets konventioner i unionsrätten inom ramen för dess behörighet.

9. Europaparlamentet noterar att delar av bestämmelserna i ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter och den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk ("språkstadgan") hör till EU:s behörighet, och påminner om FRA:s slutsats att även om unionen inte har någon övergripande lagstiftningsbehörighet att reglera skyddet av nationella minoriteter som sådant, kan den reglera flera frågor som påverkar personer som tillhör nationella minoriteter.

10. Europaparlamentet anser att det krävs ett lagstiftningsförslag om minimistandarder för skydd av minoriteter i EU för att förbättra situationen för minoriteter, skydda befintliga rättigheter för minoriteter i alla medlemsstater och undvika dubbla standarder, efter en genomförd konsekvensbedömning och med hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Parlamentet anser att sådana standarder, samtidigt som subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna respekteras, bör utgå från dem som redan kodifierats i internationella lagstiftningsinstrument och bör vara starkt förankrade i ett rättsligt ramverk som garanterar demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter inom hela EU samt åtföljas av en funktionell övervakningsmekanism. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att deras rättssystem garanterar att personer som tillhör en minoritet inte diskrimineras och att vidta och genomföra riktade skyddsåtgärder.

11. Europaparlamentet påminner om att minoriteters rättigheter ingår i förslaget om ingående av en unionspakt för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter (DRG-pakten). Parlamentet påminner i detta hänseende om sin begäran i resolutionen av den 25 oktober 2016 om en EU-mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter, och uppmanar kommissionen om att den ska lägga fram ett förslag om ingående av en DRG-pakt. Parlamentet uppmanar kommissionen att integrera alla rättigheter för minoriteter i alla möjliga kapitel i EU-mekanismen för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett organ på unionsnivå (antingen inom befintliga strukturer eller som ett separat organ) för erkännande och skydd av minoriteter i EU.

Tisdagen den 13 november 2018

13. Europaparlamentet välkomnar registreringen av och insamlingen av underskrifter för det europeiska medborgarinitiativet "Minority SafePack", som efterlyser ett europeiskt ramverk för skydd av minoriteter. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka nya sätt genom vilka minoriteters intressen och behov bättre kan representeras på EU-nivå.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att värna rätten för personer som tillhör minoriteter att bevara, skydda och utveckla sin egen identitet och att vidta nödvändiga åtgärder för att främja effektivt deltagande av minoriteter i det sociala, ekonomiska och kulturella livet samt i offentliga angelägenheter.
15. Europaparlamentet påminner om att tillgång till EU-medborgarskap fås genom medborgarskap i en medlemsstat, vilket regleras av nationell lagstiftning. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna, när det gäller tillgång till nationellt medborgarskap, bör följa principerna i EU-lagstiftningen, exempelvis principerna om proportionalitet och icke-diskriminering, som båda är väl definierade i EU-domstolens rättspraxis. I artikel 20 i EUF-fördraget föreskrivs att varje person som är medborgare i en medlemsstat ska vara unionsmedborgare, med de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i fördragen och stadgan. Parlamentet påminner om att alla EU-medborgare enligt fördragen ska få lika uppmärksamhet från EU:s institutioner.
16. Europaparlamentet är djupt bekymrat över antalet statslösa romer i Europa, en situation som leder till att de fullständigt nekas tillgång till sociala tjänster, utbildning och hälso- och sjukvård och tvingas ut till samhällets utkanter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att avskaffa statslöshet och säkerställa grundläggande mänskliga rättigheter för alla.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta effektiva åtgärder för att undanröja alla hinder för tillgång till hälso- och sjukvårdssystemet för personer som tillhör minoriteter. Parlamentet noterar att minoritetsgrupper har sämre tillgång till hälso- och sjukvård och till hälso- och sjukvårdsinformation. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att minoriteter har tillgång till både fysisk och mental hälso- och sjukvård, utan diskriminering.
18. Europaparlamentet uppmanar EU att ansluta sig till, och medlemsstaterna att ratificera, ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter och språkstadgan samt respektera de principer som fastställs i dessa dokument. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att avstå från handlingar som strider mot dessa principer. Parlamentet betonar att samtidigt som minimistandarder införs för minoriteter i EU måste institutionerna och medlemsstaterna avstå från att anta lagar och administrativa åtgärder som försvagar eller inskränker rättigheterna för personer som tillhör minoriteter.
19. Europaparlamentet bekräftar på nytt att urbefolkningar, när de utövar sina rättigheter, bör slippa diskriminering oavsett slag och ha rätt till värdigheten och mångfalden i sin kultur, sina traditioner, sin historia och sina önskningsar, som måste återspeglas på ett lämpligt sätt i utbildning och information till allmänheten. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort det att ratificera konventionen om ursprungsfolk och stamfolk (ILO:s konvention nr 169) och genomföra den i god tro.
20. Europaparlamentet anser att gemensamma europeiska minimistandarder för att skydda rättigheterna för personer som tillhör minoriteter bör tas fram inom EU, i enlighet med förfarandepriinciperna om goda grannförbindelser, vänskapliga förbindelser och samarbete mellan medlemsstaterna samt samarbetet med angränsande länder utanför EU, och på grundval av genomförandet av internationella standarder och normer. Parlamentet framhåller att antagandet av gemensamma europeiska minimistandarder inte får försvaga redan befintliga rättigheter och standarder som skyddar personer som tillhör minoriteter. Parlamentet påpekar att det är nödvändigt att genomföra de åtaganden som gjorts och de principer som utvecklats inom ramen för OSSE, framför allt i dess tematiska rekommendationer och riktlinjer. Parlamentet påminner om att kommissionen redan har tagit hänsyn till dessa standarder i samband med Köpenhamnskriterierna under anslutningsförhandlingarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att i detta hänseende tillämpa samma standarder i samtliga EU-medlemsstater.
21. Europaparlamentet betonar att enbart politik för att motverka diskriminering inte löser de problem som minoriteter står inför och heller inte hindrar assimilering. Parlamentet noterar att personer som tillhör minoriteter utgör en särskild kategori vad gäller rätten till rättsmedel och har specifika behov som måste tillgodoses, om de ska garanteras fullständig och faktisk jämlikhet, och att det är nödvändigt att respektera och främja deras rättigheter, inbegripet rätten att fritt uttrycka, bevara och utveckla sin kulturella och språkliga identitet på ett sätt som respekterar identiteten, värderingarna och principerna i den stat där de är bosatta. Parlamentet uppmanar kommissionen att verka för en regelbunden övervakning av den språkliga och kulturella mångfalden i EU.

Tisdagen den 13 november 2018

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att stödja och finansiera insamlingen av tillförlitliga och stabila uppgifter om jämlikhet i samråd med företrädare för minoriteter, för att mäta skillnader och diskriminering. Parlamentet anser att situationen för nationella och etniska minoriteter bör övervakas effektivt inom hela EU. Parlamentet anser att EU:s byrå för grundläggande rättigheter bör utföra förstärkt övervakning av diskriminering av nationella och etniska minoriteter i medlemsstaterna.

23. Europaparlamentet erkänner betydelsen av det civila samhället och icke-statliga organisationer för att skydda minoriteter, bekämpa diskriminering och främja minoriteters rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja tillräcklig finansiering och tillräckligt stöd för dessa organisationer.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera skydd av minoriteter inom minoriteterna och att motverka ojämlikhet där det råder ojämlikhet, eftersom personer som tillhör minoriteter ofta diskrimineras på flera grunder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bedriva forskning för att hantera det komplexa problemet med flerfaldig och intersektionell diskriminering.

Bekämpande av diskriminering, hatbrott och hatpropaganda

25. Europaparlamentet är oroat över den alarmerande ökningen av hatbrott och hatpropaganda, som motiveras av rasism, främlingsfientlighet eller religiös intolerans, mot minoriteter i Europa. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att intensifiera kampen mot hatbrott och diskriminerande hållningar och beteenden. Parlamentet uppmanar kommissionen och FRA att fortsätta sitt arbete med att övervaka hatbrott och hatpropaganda som riktas mot minoriteter i medlemsstaterna, och att regelbundet rapportera om dessa fall och tendenser.

26. Europaparlamentet fördömer otvetydigt alla former av diskriminering oavsett grunder och alla former av segregering, hatpropaganda, hatbrott och social utestängning, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tydligt fördöma och bestraffa förnekelse av grymheter mot nationella och etniska minoriteter. Parlamentet upprepar den ståndpunkt som den uttryckte i sin resolution av den 25 oktober 2017 om aspekter som rör de grundläggande rättigheterna i integreringen av romer i EU: kampen mot antiziganism. Parlamentet påminner om att alla EU-medborgare bör få samma stöd och skydd oavsett etniskt eller kulturellt ursprung. Parlamentet uppmanar kommissionen att upprätta ett europeiskt ramverk, och uppmanar medlemsstaterna att utarbeta särskilda nationella planer, för att motverka främlingsfientligt våld och hatpropaganda mot personer som tillhör minoriteter.

27. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna bör främja vänskapliga och stabila förbindelser sinsemellan, och uppmanar dem att föra en öppen och stödjande dialog med grannländer, särskilt i gränsregioner där flera språk och kulturer kan samexistera.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa åtgärder som ökar EU-befolkningens medvetenhet om mångfald och att främja alla fredliga former av manifestation av minoriteters kulturer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inbegripa nationella och etniska minoriteters historia och främja en kultur av tolerans i sina läroplaner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda kulturella dialoger, däribland men inte utslutande i skolorna, om de olika formerna av och uttrycken för hat mot minoritetsgrupper. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att såväl icke-diskriminering som minoriteters historia och rättigheter integreras som en del av de nationella utbildningssystemen.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda kampanjer mot hatpropaganda, och uppmanar i synnerhet medlemsstaterna att inrätta enheter mot hatbrott inom polisväsendet med hänsyn till de olika minoritetsgruppernas problem och genomföra intern utbildning, garantera att personer som tillhör minoriteter behandlas lika inför lagen och se till att de har lika tillgång till rättvisa och processuella rättigheter.

30. Europaparlamentet anser att det är viktigt att kommissionen och medlemsstaterna ser till att personer som tillhör minoriteter kan utöva sina rättigheter utan fruktan. Parlamentet uppmanar i detta hänseende medlemsstaterna att införa obligatorisk utbildning i mänskliga rättigheter, demokratiskt medborgarskap och politisk kompetens i sina läroplaner på alla nivåer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa obligatorisk utbildning för personer med ansvar för ett korrekt genomförande av EU:s och medlemsstaternas lagstiftning, som måste vara väl rustade för att tjäna alla medborgare utifrån ett människorättsligt perspektiv. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta itu med intersektionell diskriminering både i sina politiska åtgärder och genom sina finansieringsprogram.

Tisdagen den 13 november 2018

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, i syfte att skapa ömsesidigt förtroende, inrätta nationella sannings- och försoningskommissioner för att erkänna förföljelsen, utestängningen och förnekelsen av personer som tillhör minoriteter under århundraden, och att dokumentera detta. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tydligt fördöma och bestraffa förnekelse av grymheter mot personer som tillhör minoriteter, och uppmanar dem att införa särskilda minnesdagar för minoritetsgrupper på statlig nivå, såsom minnesdagen för folkmordet på romer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta institutioner som förmedlar minoritetsgruppers historia och kultur, och stödja dem både ekonomiskt och administrativt.

32. Europaparlamentet anser att ett aktivt och meningsfullt socialt, ekonomiskt, politiskt och kulturellt deltagande av minoritetsgrupper är av central betydelse. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att utforma strategier som kännetecknas av både proaktiva och reaktiva åtgärder på grundval av faktiska och systematiska samråd med företrädare för minoritetsgrupper, och att engagera dem i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av allmänna program och projekt som inleds på alla nivåer, inklusive på lokal nivå, för att se till att dessa är inkluderande och icke-diskriminerande.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att direktivet om likabehandling oavsett ras genomförs, tillämpas och genomdrivs fullständigt och noggrant, och uppmanar dem att inleda informationskampanjer om lagstiftning mot diskriminering. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör se till att påföljderna är tillräckligt ändamålsenliga, proportionella och avskräckande, enligt vad som krävs i direktivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka genomförandet av direktivet.

34. Europaparlamentet beklagar att det föreslagna direktivet om likabehandling från 2008 (COM(2008)0426) fortfarande väntar på att godkännas av rådet. Parlamentet uppmanar till rådet att anta sin ståndpunkt om förslaget så snart som möjligt.

Nationella och etniska minoriteter

35. Europaparlamentet noterar att nationella och etniska minoriteter är grupper av personer som tillhör minoriteter som lever inom samma territorium och har en gemensam identitet, i vissa fall till följd av ändrade gränser, i andra fall till följd av att de under lång tid har levt på en viss plats, medan de har lyckats bevara sin identitet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skydda nationella och etniska minoriteters kulturella och språkliga identitet, och att skapa förutsättningar för att främja denna identitet. Parlamentet pekar på hur viktiga de regionala och lokala myndigheterna i EU kan vara för att skydda nationella/etniska minoriteter, och anser att administrativa omorganisationer och territoriell oindelning inte får ge upphov till negativa konsekvenser för dem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla ekonomiska resurser för att genomföra minoriteters rättigheter från den centrala budgeten, i syfte att inte belasta lokala budgetar.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera nationella och etniska minoriteter lika möjligheter att delta i det politiska och sociala livet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa valsystem och lagar som främjar nationella och etniska minoriteters representation. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta omedelbara korrigerande åtgärder för att sätta stopp för diskriminerande födelseregistrering, att genomföra födelseregistrering av medlemmar i minoritetsgrupper utan att diskriminera dem och att se till att de identitetskort som utfärdas inte är diskriminerande.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra en konsekvent analys av den nuvarande minoritetspolitiken för att klargöra starka sidor och utmaningar samt lägga fram förslag för att trygga efterlevnaden av nationella och etniska minoriteters rättigheter.

38. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att utarbeta ett yttrande om hur det kan skapas vägar för att skydda och främja rättigheter för personer som tillhör nationella minoriteter i enlighet med EU-domstolens dom i fall T-646/13.

Kulturella rättigheter

39. Europaparlamentet betonar att kulturell verksamhet är ett viktigt område för att bevara nationella minoriteters identitet. Att bevara minoriteters traditioner och ge uttryck för konstnärliga värden på modersmålet är särskilt viktigt när det handlar om att bevara Europas mångfald. Parlamentet noterar att det ligger i EU:s och medlemsstaternas gemensamma intresse att bevara minoriteternas kulturarv. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja, stärka och främja minoriteters kulturella rättigheter.

Tisdagen den 13 november 2018

40. Europaparlamentet påminner om att en förståelse av vad som menas med "kultur" är avgörande för att man ska kunna fastställa räckvidden för minoriteters rättigheter i detta avseende. Parlamentet noterar att kultur i vid bemärkelse uppgår till summan av en viss grups materiella och icke-materiella aktiviteter och prestationer och vad som skiljer den från andra grupper. Parlamentet betonar att kulturella rättigheter bör omfatta rätten att delta i kulturlivet, rätten att åtnjuta kultur, rätten att välja att tillhöra en grupp, språkrättigheter och skydd av kultur- och naturarvet.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna nationella och etniska minoriteters bidrag till unionens kulturarv, att stärka dialogen med företrädare för och personer som tillhör minoriteter samt att fastställa och genomföra samordnad politik och samordnade åtgärder för en hållbar förvaltning som syftar till att bevara och utveckla deras kultur. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera en tillräcklig grad av institutionalisering av praxis på nationell nivå för att skydda kulturella rättigheter.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att involvera och stödja nationella och etniska minoriteter och personer som tillhör dem i att öka den kunskap och kompetens som krävs för att skydda och på ett hållbart sätt förvalta och utveckla kulturarvet, som bör föras vidare till framtida generationer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att införa och bevara välfinansierade kulturfonder för personer som tillhör minoriteter, på både horisontell och vertikal nivå, för att säkerställa ändamålsenligt, transparent och likvärdigt stöd för minoritetsgruppers kulturella liv.

43. Europaparlamentet understryker att medierna har en central uppgift i fråga om kulturella och språkliga rättigheter. Parlamentet påminner om att en förutsättning för att man på jämlikt och effektivt sätt ska kunna delta i det offentliga, ekonomiska, sociala och kulturella livet är att man har möjlighet att tillgå, tillgodogöra sig och offentliggöra information och innehåll på ett språk som man fullt ut förstår och kan meddela sig på. Parlamentet noterar i detta hänseende att särskild hänsyn måste tas till behov hos personer som tillhör nationella och etniska minoriteter i gränsområden, landsbygdsområden och avlägset belägna områden. Parlamentet uttrycker sin oro över underfinansieringen av medier som publicerar eller sänder innehåll på landsdels- eller minoritetsspråk. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla lämplig finansiering till organisationer eller medier som företräder minoriteter, i syfte att bidra till att bevara dessa minoriteter och kulturella identiteter och ge dem möjlighet att sprida åsikter, språk och kultur till majoriteten.

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att se till att medierna kan verka på ett oberoende sätt, främja användningen av minoritetsspråk i medierna och ta hänsyn till nationella och etniska minoriteter vid licensiering och privatisering av medietjänster, även i fråga om tillstånd för tv- och radioprogramföretag. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla tillräckliga medel för organisationer som företräder minoriteter, i syfte att främja deras känsla av tillhörighet till och identifiering med sina respektive minoritetsgrupper, och att göra majoriteten medveten om deras identiteter, språk, historia och kulturer.

45. Europaparlamentet påminner om den grundläggande funktion som offentliga medier har när det gäller att främja sådant innehåll, framför allt inom ramen för lokala eller regionala myndigheters demokratiska kontroll. Parlamentet uppmanar kommissionen att skapa rättsliga och regleringsmässiga förutsättningar för friheten att tillhandahålla, överföra och ta emot audiovisuellt innehåll i regioner där minoriteter lever, så att de kan titta och lyssna på innehåll på sitt modersmål, som bör kunna sändas gränsöverskridande utan geoblockering.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på lämpligt sätt se till att audiovisuella medietjänster inte innehåller incitament till våld eller hat riktat mot personer som tillhör minoriteter. Parlamentet understryker att medierna spelar en viktig roll i sin rapportering av överträdelse av minoriteters rättigheter. Om dessa inte rapporteras förblir den dagliga verklighet som minoriteter möter osynlig.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avstå från politiska och rättsliga handlingar och riktlinjer som syftar till att föreskriva begränsande åtgärder, exempelvis krav på textning och/eller översättning och obligatoriska kvoter för program på officiella språk. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att möjliggöra och främja medier på landsdels- eller minoritetsspråk, även genom onlinegränssnitt. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera lämpliga medel eller bidrag till organisationer och medier som företräder nationella och etniska minoriteter, med hänsyn till deras regionala särdrag och behov.

Tisdagen den 13 november 2018

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, mot bakgrund av Europaåret för kulturarv, att stärka och främja minoritetskulturer, och därigenom främja spridningen av deras historia och traditioner samt se till att de berörda samhällena inte förblir isolerade.

49. Europaparlamentet betonar att all kulturarvspolitisk utveckling bör vara inkluderande, lokalsamhällsbaserad och öppen för deltagande, också i form av samråd och dialog med de berörda minoritetssamhällena.

Rätt till utbildning

50. Europaparlamentet noterar att utbildning har en central funktion för socialisering och identitetsutveckling, och att utbildning fortsatt är det huvudsakliga verktyget för att ge nytt liv åt och bevara hotade minoritetsspråk. Parlamentet betonar att varje enskild person som tillhör en nationell minoritet har rätt till utbildning på sitt minoritetsspråk. Parlamentet betonar att kontinuitet i modersmålsundervisningen är en central faktor för att bevara den kulturella och språkliga identiteten. När det gäller undervisning i minoritetsspråk finns det ingen universalmodell för bästa praxis som passar alla nationella och etniska minoriteter. Parlamentet noterar att det är nödvändigt att ägna särskild uppmärksamhet åt människor som använder teckenspråk.

51. Europaparlamentet påminner om att Europarådet i artikel 14 i ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter rekommenderar att parterna strävar efter att så långt möjligt och inom ramen för sina respektive utbildningssystem se till att den som tillhör en nationell minoritet har tillfredsställande möjligheter till undervisning i det berörda minoritetsspråket eller till att få anvisningar på detta språk, utan att göra intrång på inläringen av det officiella språket eller undervisningen på detta språk.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i sina fortsatta åtgärder främja och stödja officiell användning av språk som talas av nationella/etniska minoriteter i de territorier som dessa grupper lever inom, på lokal eller regional nivå, i enlighet med principerna i ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter och språkstadgan, samtidigt som det säkerställs att skydd och främjande av användning av landsdels- och minoritetsspråk inte inverkar negativt på officiella språk och kravet på att lära sig dem.

53. Europaparlamentet beklagar att en del medlemsstater ännu inte har ratificerat språkstadgan och att några visserligen har ratificerat den men inte tillämpar den på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet uttrycker sin besvikelse över att befintliga rättigheter i en del medlemsstater antingen inte tillämpas eller direkt nonchaleras.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i linje med internationella normer se till att rättigheterna för personer som tillhör nationella och etniska minoriteter garanteras och att de har tillräckliga möjligheter att få undervisning i ett minoritetsspråk liksom undervisning på sitt modersmål inom såväl statliga som privata utbildningsinstitutioner. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utforma lämpliga utbildningspolitiska åtgärder och genomföra åtgärder som är mest lämpade för de nationella minoriteternas behov, inklusive genom särskilda utbildningssystem eller genom särskilda läroplaner och läroböcker. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla medel för lärarutbildning för att säkerställa ändamålsenlig undervisning på minoritetsspråk, och att införliva bästa praxis för undervisning av främmande språk i metodiken för undervisning i officiella språk i fråga om kursplaner för skolor som ger undervisning i minoritetsspråk. Parlamentet betonar att medlemsstaterna bör främja undervisning i både landsdels- eller minoritetsspråk och officiella språk genom lämpliga metoder.

55. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att de som talar ett regionalt språk eller ett minoritetsspråk som sitt modersmål har möjlighet att lära sig det officiella språket i tillräckligt hög grad, genom att införliva bästa praxis från undervisning i utländska språk och andraspråk i den metodologiska strategi som används för undervisning i statens officiella språk.

56. Europaparlamentet betonar att personer som tillhör minoriteter också bör lära sig majoritetsbefolkningens språk, historia och kultur, och att elever som tillhör majoritetsbefolkningen, och allmänheten, bör ges möjlighet att bekanta sig med minoriteternas historia och kultur och att lära sig minoritetsspråk.

Tisdagen den 13 november 2018

57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja utgivandet av läroböcker som uppfyller kraven för dem som talar regionala språk eller minoritetsspråk, eller, om detta visar sig vara omöjligt, att underlätta användandet av läroböcker från andra länder som ges ut på dessa språk, i samarbete med tillsynsorganen inom utbildningsområdet i de länder där de berörda språken används.

58. Europaparlamentet betonar vikten av högre utbildning på modersmålet och utbildningen av specialister med kunskap om specifik terminologi, i synnerhet i regioner med ett stort antal människor som talar det berörda språket. Parlamentet framhåller det ytterst viktiga behovet att undervisa läkare i minoritetsspråk.

59. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas regeringar att ta med minoritetsföreträdare i överläggningarna om hur deras utbildningssystem ska organiseras.

60. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa förmånsgränser i undervisningen av landsdels- eller minoritetsspråk för att säkerställa jämlikhet i utbildningen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja rätten för personer som tillhör nationella och etniska minoriteter och lever i områden med många sådana minoriteter, inbegripet landsbygdsområden eller områden med vitt utspridda bosättningar, att få undervisning i ett minoritetsspråk, exempelvis sitt modersmål, om det finns tillräcklig efterfrågan. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att utbildningsreformer och utbildningspolitik inte begränsar rätten att få undervisning i ett minoritetsspråk.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja tillgång till integrerat stöd på vertikal nivå för landsdels- och minoritetsspråk i utbildningssystemen, framför allt genom att vid medlemsstaternas utbildningsministerier och kommissionen inrätta enheter med ansvar för att införliva undervisning i landsdels- och minoritetsspråk i läroplanerna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att även främja kontinuitet i undervisningen i minoritetsspråk från förskolenivå till högre utbildning.

62. Europaparlamentet betonar att lärarutbildning och tillgång till läroböcker och undervisningsmaterial av god kvalitet är viktiga förutsättningar för att garantera god kvalitet på de studerandes utbildning. Parlamentet anser att läroplanerna, utbildningsmaterialen och läroböckerna i historia bör ge en rättvis, korrekt och informativ beskrivning av minoritetsgruppens samhällen och kulturer. Ett allmänt erkänt problem som måste lösas när det gäller undervisning i minoritetsspråk är den otillräckliga tillgången på bra läromedel och kvalificerade minoritetsspråklärare. En flerdimensionell historieundervisning bör vara ett krav på alla skolor, oavsett om det gäller minoritetsgrupper eller majoritetsgrupper. Parlamentet noterar vikten av att utforma lärarutbildningen så att den passar undervisningsbehoven på olika nivåer och i olika skolformer.

63. Europaparlamentet understryker att undervisning i minoritetsspråk bidrar till en ömsesidig förståelse mellan majoriteten och minoriteten och till ett närmande mellan grupperna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta positiva åtgärder för att säkerställa en lämplig representation av minoriteter inom utbildningen samt inom den offentliga förvaltningen och i genomförandeorgan på nationell, regional och kommunal nivå.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i högre grad främja program som är inriktade på utbyte av erfarenheter och bästa praxis om undervisning i regionala språk och minoritetsspråk i Europa. Parlamentet uppmanar EU och kommissionen att lägga större vikt vid regionala språk och minoritetsspråk i de framtida generationerna av programmen Erasmus +, Kreativa Europa och Ett Europa för medborgarna i den nya fleråriga budgetramen.

65. Europaparlamentet beklagar djupt det faktum att elever som tillhör minoriteter i vissa medlemsstater inte integreras i allmänna skolor utan placeras i särskilda skolor på grund av att de inte har tillräckligt goda kunskaper i undervisningsspråket. Parlamentet påminner om att utbildning i ett minoritetsspråk eller medlemskap i en särskild minoritetsgrupp inte kan användas som en ursäkt för att segregera barn på grundval av identitet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att avstå från sådan segregering och vidta lämpliga åtgärder för att sådana elever ska kunna delta i undervisningen i vanliga skolor. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att införa ämnen som rör grundläggande mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter, i synnerhet i skolornas läroplaner, som ett sätt att främja kulturell mångfald och tolerans genom utbildning.

Tisdagen den 13 november 2018

Språkrättigheter

66. Europaparlamentet noterar att språk är en viktig aspekt av den kulturella identiteten och minoriteters mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar behovet att främja rätten att använda minoritetsspråk i privata och offentliga sammanhang utan diskriminering i områden där det finns många personer som tillhör minoriteter, att se till att minoritetsspråket kan överföras från en generation till en annan och att skydda den språkliga mångfalden inom unionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra sin plan när det gäller att främja undervisningen i och användningen av landsdelspråk, för att försöka motverka språklig diskriminering i EU och främja språklig mångfald. Parlamentet påminner om att ett främjande av kunskap i minoritetsspråk hos personer som inte är medlemmar i den berörda minoritetsgruppen är ett sätt att främja ömsesidig förståelse och ömsesidigt erkännande.

67. Europaparlamentet betonar att det, i sin resolution av den 11 september 2013 om utrotningshotade europeiska språk och den språkliga mångfalden inom EU⁽¹⁾, påminde om att kommissionen borde uppmärksamma det faktum att vissa medlemsstater och regioner genom sin politik äventyrar språkens överlevnad inom sina gränser, även om språken inte är hotade på europeisk nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka de administrativa och lagstiftningsmässiga hindren för att uttrycka sig på dessa språk.

68. Europaparlamentet noterar att det utöver EU:s 24 officiella språk finns 60 andra språk som också är en del av Europas kulturella och språkliga arv och som talas av 40 miljoner människor i specifika regioner eller specifika grupper. Parlamentet noterar att EU:s språkliga mångfald är unik inom internationella organisationer. Parlamentet noterar att principen om språklig mångfald finns inskriven i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, vilket gör att EU måste respektera språklig mångfald och stödja Europas rika språkliga och kulturella arv genom att främja språkinläring och språklig mångfald.

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att med hänsyn till administrativa myndigheter och offentliga verk och inrättningar, i enlighet med proportionalitetsprincipen, tillåta och främja användning av landsdels- eller minoritetsspråk i praktiken, exempelvis i kontakterna mellan enskilda medborgare och organisationer, å ena sidan, och offentliga myndigheter, å andra sidan. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra information och allmännyttiga tjänster tillgängliga på dessa språk, även på internet, i områden där det traditionellt lever många personer som tillhör nationella och etniska minoriteter.

70. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja tillgången till minoritetsspråk och regionala språk genom finansiering och stöd till översättning, dubbning och textning samt till att kodifiera lämplig och icke-diskriminerande administrativ, kommersiell, ekonomisk, social, teknisk och juridisk terminologi.

71. Parlamentet uppmanar de kommunala myndigheterna i de berörda områdena att säkerställa användning av landsdels- och minoritetsspråk. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda redan befintlig bästa praxis i medlemsstaterna som riktlinjer.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja användningen av regionala språk eller minoritetsspråk på lokal och regional nivå, och uppmanar, med denna målsättning i åtanke, aktivt kommunala myndigheter att säkerställa användningen av de berörda språken i praktiken.

73. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i områden där det lever många personer som tillhör nationella minoriteter garantera att skydds- och säkerhetsmärkningar, viktiga obligatoriska anvisningar och offentliga kungörelser av betydelse för medborgarna, oavsett om dessa kommer från myndigheter eller den privata sektorn, samt ortnamn och topografiska beteckningar, skrivs i korrekt form och tillgängliggörs på språk som vanligtvis används i en viss region, inbegripet på skyltar som anger att man kör in i eller lämnar en tätort samt på alla övriga vägskyltar som ger information.

74. Europaparlamentet noterar att det är viktigt med visuell representation av landsdels- och minoritetsspråk, bland annat via vägskyltar, gatunamn, namn på administrativa, offentliga och kommersiella institutioner osv., för att främja och skydda nationella/etniska minoriteters rättigheter, eftersom det återspeglar och bidrar till central användning av landsdels- och minoritetsspråk och uppmuntrar personer som tillhör nationella och etniska minoriteter att använda, bevara och utveckla sin specifika språkliga identitet och sina språkliga rättigheter, uttrycka sin multietniska lokala identitet och stärka sin känsla av tillhörighet i egenskap av medlemmar av grupper som lever i en lokal eller regional gemenskap.

⁽¹⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 52.

Tisdagen den 13 november 2018

75. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undvika eller avskaffa rättspraxis som hindrar minoriteter från att ha tillgång till samtliga yrken som utövas i en viss medlemsstat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera likvärdig tillgång till juridiska och rättsliga tjänster. Parlamentet betonar att företrädare för minoriteter uttryckligen bör informeras om de förfaranden som ska följas enligt deras nationella lagstiftning, om deras rättigheter som personer som tillhör en minoritetsgrupp har kränkts.

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna att varje enskild person som tillhör en nationell minoritet har rätt att använda sitt efternamn (patronym) och förnamn på minoritetsspråket och har rätt att få dem officiellt erkända, inklusive inom ramen för den fria rörligheten i EU.

77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att undanröja administrativa och finansiella hinder som skulle kunna motverka språklig mångfald på europeisk och nationell nivå och hämma användning och tillämpning av språkliga rättigheter för personer som tillhör nationella och etniska minoriteter. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att sätta stopp för diskriminerande språkliga förfaranden.

Slutsats

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett gemensamt ramverk för minimistandarder för skydd av minoriteter på EU-nivå. Parlamentet anser att detta ramverk bör innehålla mätbara delmål med regelbunden rapportering, och som ett minimum omfatta,

- utarbetande av riktlinjer som återspeglar bästa praxis i medlemsstaterna, i samarbete med olika berörda parter som är engagerade i skyddet av minoriteters rättigheter,
- en rekommendation från kommissionen med hänsyn till befintliga nationella åtgärder, subsidiaritet och proportionalitet,
- ett förslag till direktiv som bygger på tidigare nämnda punkter om minimistandarder för minoriteter i EU, inbegripet tydliga riktmärken och påföljder, efter en genomförd konsekvensbedömning och med hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i den form de gäller i medlemsstaterna.

79. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att ramverket inbegriper uppgiftsinsamling samt fältarbetsbaserade, finansiella och kvalitetsinriktade övervaknings- och rapporteringsmetoder, eftersom de sammantaget stärker ändamålsenliga evidensbaserade politiska åtgärder och kan bidra till att förbättra ändamålsenligheten för de strategier som används och de åtgärder som vidtas.

o

o o

80. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, byrån för grundläggande rättigheter, regeringarna och parlamenten i EU:s medlemsstater och kandidatländer, OSSE, OECD, Europarådet samt Förenta nationerna.
